

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لیست ترتیبی خطبه‌های مناسب‌های سال ۱۳۸۸

- ۰۱- خطبه‌ی عید نیمه‌ی شعبان ولادت حضرت قائم (عج)- ۱۶ مرداد ۸۸
- ۰۲- خطبه‌ی شب اول ماه مبارک رمضان- ۳۱ مرداد ۸۸
- ۰۳- خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)- ۸ آبان ۸۸
- ۰۴- خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)- ۲۷ آبان ۸۸
- ۰۵- دل نوشته‌ی عید غدیر- ۱۳ آذر ۸۸
- ۰۶- خطبه‌ی عید غدیر- ۱۵ آذر ۸۸
- ۰۷- خطبه‌های محرم و صفر- آذر، دی و بهمن ۸۸
- ۰۸- خطبه‌ی روز اربعین- ۱۶ بهمن ۸۸
- ۰۹- خطبه‌ی رحلت پیامبر (ص) و شهادت امام حسن مجتبی (ع)- ۲۴ بهمن ۸۸
- ۱۰- خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)- ۲۶ بهمن ۸۸
- ۱۱- خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)- ۳ اسفند ۸۸
- ۱۲- خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)- ۵ اسفند ۸۸
- ۱۳- خطبه‌ی ولادت پیامبر (ص) و امام صادق (ع)- ۱۳ اسفند ۸۸

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۶ مرداد ۸۸

خطبه‌ی ولادت حضرت مهدی (عج)

حمد و سپاس پروردگار یکتا و بزرگ و صاحب جلال و جبروت و کرسی بلند و دریای خروشان و سایه‌ی آفتاب را سزاست که به نور جمال تابان و درخشنده‌اش، روشنی گرفت آسمان‌ها و زمین و فرمانروایی دیرینه‌اش ایجاد و اصلاح کرد امور اولین و آخرین را.

سلام و درود خداوند کریم بر خاتمین و افضلین پیامبرانش حضرت محمد (ص) و اهل بیت طاهرین‌اش.

سلام بر زمان و صاحب آن که همواره آنچه پروردگار کریم آفرید او را شناخت و بر فرامین او عمل نمود و هرگز لحظه‌ای بر زمین و آسمان سپری نشد که در آن لحظه به صاحب خود سلام و درودی همراه با اطاعت نفرستاده باشد.

اوست جلوه‌ی حق، آینه‌ی عدالت، منجی بشر، فرمانروای دولت ظهور، جوهر هستی، آخرین الطاف خداوندی، چشمه‌سار مهربانی و جود و سخا، حضرت مهدی ارواحنا لک الفدا (عج).

نیمه‌ی شعبان مصادف است با میلاد مبارک و منور آن سرور و مولا که امسال مصادف شده است با روز مبارک جمعه. روز جمعه بنام وجود مبارک حضرت مهدی (عج) است. منتظران واقعی آن حضرت امید ظهور ایشان را در روز جمعه دارند و با خواندن ندبه، دل‌تنگی خود را از فراق، نه جدایی به حضور مبارکشان اظهار می‌دارند.

فرصت را غنیمت شمرده در این مورد بیاناتی را به حضور عزیزان ارائه می‌داریم.

مادر هستی و بانوی دو عالم حضرت زهرا (س) در سفارشی به شیعیان فرمودند: برقراری مجلسی که در آن برای برپایی حق و آمدن عدالت الهی تضرع و گریه می‌کنند و اشعاری می‌خوانند و در آن اشعار عدالت را بخوانند مانند طلوع خورشید است در اولین ساعات طلوع که آنچه پروردگار کریم آفرید است دچار یک حالت

مستی از این انوار حقه می‌شود. پس همچنان که طلوع هر روز خورشید حق است آمدن پسر حق است. پس برای آمدن و برپایی عدالت تضرع کنید که تضرع برای حق جاودانه است. ولی باید بدانند آن‌هایی که دور هم جمع شدند و با گریه و تضرع از پروردگار پرچم عدالت را تقاضا می‌کنند، وای بر احوالشان اگر در وجودشان بتی مثل گوساله‌ی سامری داشته و برای نابودی این گوساله که به دست خود ساخته‌اند با تضرع کسی را بخوانند که نابودکننده‌ی کفر است. آنگاه مانند قوم بنی‌اسرائیل چاره‌ای جز کشته شدن و از بین بردن کفر باقی نخواهد ماند.

پس با توجه به بیانات شیوا و زیبایی که گفته شد باید که اول امام عصر خود را بشناسیم یعنی باید بدانیم که منتظر چه کسی با چه خصوصیات و عملکردی هستیم بعد عمل و وجود خود را با آن هم آهنگ و همسو کنیم تا با امام همیار و همراه باشیم. در فرازهای این‌های ندبه کامل متمرکز شده و در خود جستجو کنیم که از کدام یک از آن‌ها دوریم و با کدام یک مطابقت داریم. قبل از اینکه دیر شود در مورد خود و عملکردمان تجدیدنظر کنیم. چون تاریخ منتظران زیادی را به یاد دارد که بعد از سر آمدن انتظار چون منجی آن‌ها مطابق خواسته‌ها و باورهای غلط آن‌ها نبود بر علیه او اقدام و خود را نابود کردند.

مثل منتظران حضرت عیسی (ع) که پس از به دنیا آمدن ایشان با وجود دیدن معجزات فراوان چون عیسی (ع) مطابق میل آن‌ها نبود پس از آزارهای فراوان تصمیم گرفتند ایشان را به صلیب بکشند، یا منتظران یهود اطراف مدینه که برای این که اولین کسانی باشند که پیامبر آخرالزمان را می‌بینند از وطن خود به بیابان‌های حجاز کوچ کردند ولی همان‌ها بیشترین دشمنی را در حق پیامبر اسلام (ص) نمودند.

پس منتظر ناآگاه از شخصیت والای امام عصر (عج) یعنی تباهی بعد از ظهور.

من به غیبتم و غایب از خود و اویم

اسیر نفسم و هر زمان به یک سویم

منم به پشت ابرهای جهل و نادانی

برای ظهورم ز تو حاضر از همه مدد جویم

پس بیایم امام زمان خود را بشناسیم، آن زمان است که منتظر واقعی خواهیم شد و برای ظهورش لحظه شماری می‌کنیم که به فرموده‌ی حضرت زهرا (س): لحظه‌ی ظهور آن‌چنان باشکوه است که اگر عقلی می‌توانست تا آن را درک کند جز برای آن لحظه ادامه‌ی حیات نمی‌داد.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی شب اول رمضان

۳۱ مرداد ۸۸

حمد و سپاس پروردگار یکتا و کریم، که رحمتش همه چیز را در بر گرفته و قدرتش بر همه چیز احاطه دارد و همه در برابرش خاضع و خاشع‌اند.

بزرگ است سلطنتش و برتر و بلند است مقامش، پاک و منزّه است خداوند با جلال و جبروت که روزی خلایق از درگاه او نازل شود. مائده‌ها و سفره‌های نعمت و احسانش برای همگان گسترده است. شکر و سپاس بی‌کران بر پروردگار متعال که قرار داد یک ماه را، ماه رمضان، و فرو فرستاد در آن قرآن کریم را برای هدایت و راهنمایی مردم، نشانه‌های هدایت و فرق بین حق و باطل.

ماه رمضان ماه روزه، ماه بپا خاستن، ماه شب‌زنده‌داری، ماه بازگشت و توبه، ماه آمرزش و رحمت، ماه آزادی و رهایی از آتش جهنم و رسیدن به بهشت.

خداوند قرار داد در رمضان شب قدر را که بهتر از هزار ماه است. درود و سلام خداوند بر آخرین نور وحی و هدایت و کامل‌کننده و خاتمه دهنده‌ی ادیان الهی، حضرت محمد (ص) و خاندان پاکش. در آستانه‌ی این ماه مبارک که در آن سفره‌های احسان و رحمت الهی گسترده‌تر، و دعوت‌شدگان بر سر این سفره که همان نجات‌یافتگان و برخورداران از بهترین و والاترین نعمت الهی که همان خشنودی و رضایت اوست راضی و با سعادتمندی از سر آن سفره بلند خواهند شد.

پس ماه رمضان ماه بسیار بزرگی است که غفلت از این ماه انسان را به نابودی می‌کشاند. مولا علی (ع) در مورد غفلت از این ماه چنین فرمودند:

«در رمضان همواره برای غافلانِ خوان خداوند دعا کنید که سنگینی غفلت از رمضان را ترازوی قیامت سنگین وزن می‌کند و هر چه عمل نیک انسان دارد در یک کفه قرار گیرد کفه‌ی رمضان آن را سبک می‌شمارد آنقدر که صاحب ترازو از وحشت شروع به

لرزیدن می‌کند و جوارح وجودش آن‌چنان می‌لرزد که صدای استخوان‌هایش گوش‌هایش را کر می‌کند.»

رمضان یعنی بارش رحمت الهی که بهترین آن نزول قرآن کریم است، پس در این ماه بیشتر قرآن بخوانیم و در آن اندیشه کنیم تا بیشتر و عمیق‌تر از آن بهره بگیریم که امیرالمؤمنین (ع) در سفارشی چنین فرمودند:

«ظاهر قرآن هدایت است و نجات از دوزخ، اگر به دستورات ظاهری آن عمل کنید مورد لطف و بخشش خداوند بزرگ قرار می‌گیرید و خداوند آنچه را وعده داده است به‌جا می‌آورد. ولی قلب قرآن خونی را پمپ می‌کند که صدای آن زندگی ابدی را خبر می‌دهد، اگر اعضا و جوارح کسی از این قلب خون گرفت همواره در معرض سلامتی و نشاط است و اگر قلب او قلبی بیمار باشد اعضا و جوارح او غذای کافی را برای شادابی کسب نمی‌کند و احساس خستگی و کسالت او را در معرض خطر افسردگی قرار می‌دهد و نشاط را از او دور می‌کند»

هم‌چنین بانوی بزرگوار هستی حضرت زهرا (س) نیز چنین فرمودند:

«به آیه‌های کریمه‌ی قرآن خوب توجه کنید که همگی برای رسیدن به کمال و رشد است. وجود انسان مانند دریایی است با موج‌های خروشان، اگر خداوند آن را به ساحل نجات تبدیل نکند مانند فرعون در آن غرق می‌شود و توبه در دم آخر بی‌فایده است چون خداوند مهربان، و سخت عقوبت است. پس عطر قرآن کریم را که رایحه‌ی جاودانگی است در ضمیر وجودتان وارد کنید تا وجود شما با تلاوت هر آیه از قرآن کریم گلستانی را برایتان ذخیره کند، تا در برگشت به الیه راجعون آن گل‌ها را در آغوش بگیرید و باز آن گل‌ها تبدیل شود به اصل خود. در آیات قرآن کریم تعقل و تفکر معنایی گسترده دارد که اندیشه‌ی کودکانه نمی‌تواند با آن همراه شود فقط می‌خواند و می‌گذرد و ارتباط قلبی با پیامبران پیدا نمی‌کند. پس با آیات الهی، گریه کنید، بخندید، سفر کنید، هجرت کنید، توبه کنید، تا دعوت پیامبران و معنی و مفهوم آن را درک کنید.»

برادران و خواهران که می‌خواهید تلاوت قرآن را شروع کنید پس بیایید در این ماه رمضان قرآن را نه فقط با زبان بلکه با روح و جان و اندیشه تلاوت کنیم تا از آن بهره‌مند شویم.

در خاتمه‌ی این خطابه، شب‌های رمضان خود را مزین کنیم به مناجات و دعاهای عاشقانه و عارفانه مولا علی (ع) تا خداوند متعال ما را در این مهم یاری فرماید ان شاء الله.

بار الها جان‌های ما را به نور صداقت و ایمان روشن بگردان آنچه تو و رسول تو را راضی و خشنود می‌کند بر دل‌های ما الهام بفرما.

بار الها، قدم‌های ما را در راه خشنودی خودت و آنچه که برای ما روزی فرموده‌ای از تقدیرات در دنیا و آخرت استوار و پایرجا بگردان.

بار الها در این زمان که سینه‌ها از پرستش و یاد تو دچار حیرت و سرگردانی است دل ما را از آن حیرت و سرگردانی نجات عنایت بفرما.

بار الها به دل‌های فقیر و مسکین و بیچاره‌ی ما قوت عبادت ببخش و عبادت ما را غلاف دست و پاهایمان قرار مده.

بار الها هر کس که در راه تو از روی پاکی و اخلاص قدم برمی‌دارد بر قدم‌هایش برکت آل ابراهیم (ع) را عنایت بفرما.

بار الها ماه مبارک رمضان است و سفره‌ی احسان تو از نعمات بهشت گسترده پس دل‌های ما را بر سر آن سفره‌ی رحمت مهمان بگردان تا با یاد تو همواره از خوان سفره‌ات بخوریم و از شراب عشقت بنوشیم.

بار الها آتش خشم تو آتشی بس سهمگین و گران است این جان‌های ضعیف و ناتوان ما را از آن آتش در پناه رحمتت قرار بده.

بار الها همگی ما را از آنانی که از ولی و فرزندان ولی تو اطاعت کردند قرار بده و دست یاری آنان را از سر ما کوتاه نفرما.

بار الها همگی آنهایی را که قلبشان در راه جهاد تو می‌تپد از یاران امام عصر (عج) و زیر پرچم مبارک انا فتحنا لک فتحاً مبیناً قرار بده.

آمین یا رب العالمین

وَ يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا (و خداوند پیروزمندانه یاریت کند) آیه ۳ سوره ی فتح

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۸ آبان ۸۸

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

حمد و ستایش پروردگار عظیم و با جلال و جبروت را سزاوار است که آخرین امید غرق‌شدگان و نجات‌دهنده‌ی به هلاکت افتادگان و شفای دل دردمندان، روزی دهنده‌ی بندگان، چاره‌ی بیچارگان، آرزوی عاشقان و عطابخش فقیران است.

نیست معبودی جز او پاک و منزّه است که سجده کرد بر خداوند یکتا نور و آفتاب، خروش آب، روشنایی ماه و تاریکی شب و روشنی روز.

شکر و سپاس بر پروردگار رحمان و رحیم و کریم که فرمود: ای آفریده‌های من شاهد باشید من از مخلوق و جانشینم پیمانی گرفتم که مرا خالق خود نامد و جانش را با نام من زنده یافت. آمدن و رفتنش را در سایه‌ی لطف و احسان من پیدا نمود و به سخن درآمد و مرا ستایش کرد و محبت مرا به جان خرید. پس من او را برگزیدم و جانشینم اعلام کردم و خوبی و بدی را به او الهام نمودم. باشد که سپاس‌گزار باشد.

برکات پروردگار کریم در جان‌هایی قرار گرفت که به ندای خالق خود آنگاه که فرمود: بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را لبیک گفتند و خالقشان را به یکتایی خواندند، آنگاه ضمیر وجودشان از نور حقیقی ایمانشان فروزان شد و پرتو آن نور کتاب وجودشان را نگاشت و عشق را معنا کرد که افضل این عاشقان لبیک‌گو چهارده خورشید فروزان بودند که روشنایی آن‌ها با بعثت رسول اکرم (ص) زمین را منور نمود.

این نور با امیر مؤمنان علی (ع) و حضرت فاطمه‌ی زهرا سیده‌ی دو عالم (س) و فرزندان‌شان مستدام یافت که همگی چون خورشید تابان، چون ماه نورافشان و چون ستارگان فروزان هستند و برگزیدگان الهی و شایسته و راست‌گو و پایه‌های دانش و برگزیدگان دین بودند که هر کدام در هدایت و آگاهی مردم به صراط مستقیم و نشان دادن حق و باطل به مقتضای زمانه‌ی خود کمر همت بستند که این تلاش و مبارزه گاه با شمشیر و جهاد، گاه با صلح و دعا، گاه با علم و تقوا و گاه با صبر و رضا. و چون این ایام مبارک مصادف است با تولد هشتمین اختر آسمان ولایت و امامت

معلم علما و مروج دین، معدن کلمات پروردگار، صندوق انوار الهی ثامن الحجج حضرت علی ابن موسی‌الرضا (ع) می‌خواهیم قطره‌ای از دریای فضائل ایشان را بازگو کنیم.

مأمون عباسی که مردی حيله‌گر و مکار و مقام‌پرست بود چون از طرف پدرش حاکم خراسان گردید از ارادت مردم ایران به اهل‌بیت اطلاع داشت برای رسیدن به اهداف شوم خود یعنی به دست آوردن قدرت به حيله خود را دوستدار امیر مؤمنان و فرزندانش مخصوصاً امام رضا (ع) معرفی نمود و در ظاهر از امام دعوت نمود تا عنوان ولیعهدی او را قبول کند و در باطن به اجبار امام را از مدینه به مرو آورد و به‌واسطه‌ی همین حرکت مذبحخانه امین عباسی برادر خود را سرکوب کرد و کشت. امام رضا (ع) بار هجرت را بستند تا امت خویش را از دنیای فانی و زودگذر هجرت دهند. غم‌های فراق را به جان مبارکشان خریدند و تهمت‌های بی‌اساس را بر شأن و مرتبت الهی خود با گوش‌های مبارکشان مثل امام حسن مجتبی (ع) شنیدند ولی دست از امت خویش نکشیدند و عاشقانه بر فرامین الهی ثابت‌قدم ماندند. برای مأموران الهی و امامان بر حق، عرب و عجم تفاوتی نمی‌کند ایران و عربستان در رسالت پیامبر بر حق یک سرزمین است و امام آمد تا وجودها را از تاریکی نفس‌های بی‌اساس بر روشنایی اتحاد رقم زند.

آمدن امام رضا (ع) به مرو برای اسلام بسیار مفید بود زیرا خراسان برای بیگانگان میدان علم بود و اگر حضرت نمی‌آمد کسی وجود نداشت که شبهات مردم را رفع کند و اگر آن شبهات رفع نمی‌شد برای عالم اسلام خطرناک بود. امام رضا (ع) با حرکت‌هایی که فقط از امام ساخته است چنان مأمون و اعمالش را رسوا کرد و ولایت و امامت را به مردم نشان داد که مأمون برای جلوگیری از این رسوایی ایشان را با زهر در سال ۲۰۳ هجری شهید کرد.

پس می‌بینیم چه حق و زیباست مقام امامت که حق را گاه با شمشیر، گاه با صلح و گاه به ظاهر قبول ولیعهدی بر فرق باطل می‌کوبد.

بله باور کنیم که این موضوع شامل همه‌ی امامان است و یقین داشته باشیم که امام عصرمان منجی عالم بشریت ابوالصالح المهدی (عج) نیز در این زمان همین‌گونه عمل می‌نمایند و بذر نفاق و شک و تردید را که دشمنان ایشان در بین شیعیان می‌کارند در نطفه خفه می‌کنند اما می‌بینیم که بعضاً گفته می‌شود که اگر امام زمان وجود دارد پس چرا فساد و ظلم و جنایت روی زمین است. وای بر احوال کسانی که پروردگارشان فرموده: ای بندگان من دیگر پیامبری برای هدایت شما نخواهد آمد و دیگر کتابی برای هدایت فرستاده نخواهد شد پس به آنچه فرمان می‌دهم عمل کنید و از من و پیامبرم اطاعت کنید و مطمئن باشید به طرف من بازگشت خواهید کرد. ولی گوش انسان‌ها در شنیدن این ندا سنگین‌تر از گذشته شده و درحالی‌که سرورشان و نماینده‌ی پروردگارشان در پیمودن راه آنان را یاری می‌کند از این لطف و احسان الهی خود را محروم می‌کنند و معنی و مفهوم صاحب‌الزمان را درک نمی‌کنند و برای رسیدن به فرامین قرآن از حقیقت وجود امام و رهبرشان غافل می‌شوند و راه را با خیالات ثواب و عقاب می‌پیمایند و اصل عمل را فراموش می‌کنند پس در بالا آمدن از قله‌ی مرتفع بندگی دچار لغزش می‌شوند و بازگشت را بهتر از زحمت پیمودن راه می‌دانند، می‌روند و از نعمت‌های فراوان پروردگار کریم محروم می‌شوند. به خدا پناه می‌بریم از اینکه جزء این دسته از مردم باشیم.

حال دست به دعا بر می‌داریم و از خداوند متعال در این مهم مدد می‌جوییم که:

بار خدایا ما را یقین و باوری عطا کن که حکمت‌های تو را و تدبیر امامت امام عصرمان را با تمام وجود پذیرا باشیم.

بار الها به ما شناخت حق از باطل و پاک از ناپاک را عطا فرما.

بار خدایا به ما منتظرانِ امام عصر و دولت ظهورش صبر و شکیبایی عنایت فرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۷ آبان ۸۸

خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)

حمد و ستایش سزاوار خداوند با کبریا و جبروت و عظیم است که صاحب گذشت و مهربانی و آمرزش بی‌نظیر می‌باشد. پاک و منزّه است و مقتدر، قدرتمند است و بی‌همتا که شکافنده‌ی دانه و آگاه به هر راز پنهان و شنونده‌ی هر نجوا، بیننده‌ی هر نادیده و عمل‌کننده‌ی به وعده، درگذر کننده‌ی از لغزش‌ها، پوشاننده‌ی عیب‌ها و برطرف‌کننده‌ی گرفتاری‌هاست.

و درود و سلام بی‌شمار و بی‌پایان بر خورشید رسالت، ماه هدایت، ستاره‌ی نبوت، روشنایی صراط، پایگاه نجات، گرمی کننده‌ی حیات، رسول اکرم حضرت محمد (ص) و بر خاندانش که همگی ستون‌های استوار دین، جبل‌های متین، رهبر و پیشوای راستین مردم زمین که مطهر، پاک، با تقوا و با یقین‌اند. برکات الهی بر جان‌هایشان که فرمان قیامت چونان نسیمی بر روح پاکشان و جسم مطهرشان خواهد وزید و آنگاه که از خاک برمی‌خیزند زمین به آنان افتخار خواهد نمود و به خاطر این‌که چند صباحی امانت‌دار جسم پاکشان بوده سپاس‌گزار پروردگار کریم خواهد بود.

در این شب عزادار یکی از آن وجودهای مقدس، معدن جود و سخا، علم و تقوا، شجاع در میدان علم، نهمین اختر امامت و ولایت امام محمد تقی جوادالائمه (ع) هستیم که در معرفی خود بعد از شهادت پدر بزرگوارشان حضرت امام رضا (ع) که شروع امامتشان در هشت‌سالگی بود چنین فرمودند: من محمد بن علی جوادم. من عالم به نسب‌های همه‌ی مردم هستم مردمی که به دنیا آمده‌اند یا نیامده‌اند. من اعلم از خود شما به ظواهر شما و باطن‌های شما هستم. این علم را قبل از خلقت عالم هستی داشته‌ایم و بعد از فنای عالم هستی نیز داریم. اگر نبود تظاهرات اهل باطل و دولت‌های باطل علیه ما و اگر نبود مردم عوام و شک‌های آنان، چیزهایی می‌گفتم که همه تعجب کنند. سپس دست بر دهان خود نهاد و فرمود ساکت باش چنانچه پدران ساکت بودند.

این است مقام اهل بیت و علم آنان، این است مقام امام جواد (ع) و علم او و این که واسطه‌ی این عالم است. زندگانی و شهادت امام جواد (ع) شباهت زیادی به زندگانی و شهادت پدر بزرگوارشان امام رضا (ع) داشت. همان گونه‌ای که می‌دانید مأمون عباسی زمانی که در خراسان بود امام رضا (ع) را به اجبار از مدینه به مرو آورد. هم‌چنین مأمون بعد از این که به بغداد رفت امام جواد (ع) را نیز به اجبار از مدینه به بغداد آورد و دخترش أم‌الفضل را اجباراً به عقد او درآورد همان گونه‌ای که امام رضا (ع) را اجباراً ولیعهد کرد تا در بین شیعیان حرمت پیدا کند امام جواد را نیز به همان منظور داماد خود کرد.

امام رضا (ع) را مأمون در سی‌ام ماه صفر که چند روزی با عید بقراط یعنی اولین روز امامت جوهر هستی منجی عالم امام عصر (عج) است از روی عجز و ناتوانی با زهر به شهادت رسانید و ما شیعیان هر سال بعد از روز شهادت ایشان خود را آماده می‌کنیم تا با امام عصرمان تجدید بیعت کنیم و امام جواد نیز در سی‌ام ماه ذی‌القعدة که چند روزی با عید غدیر روز انتخاب حیدر کرار امیر مؤمنان علی (ع) فاصله دارد به شهادت رسیدند و ما شیعیان در این روز خود را آماده می‌کنیم تا در عید غدیر با مولایمان علی (ع) تجدید بیعت کنیم. انشا الله.

امام جواد (ع) نشان دادند و ثابت کردند که علم امامت و رهبری و ولایت به سن و سال نیست چون ایشان در سن هشت سالگی به امامت رسیدند و مأمون و معتصم و دشمنان اهل بیت به باطل خیال کردند که امام کودک هستند و جوان و می‌توانند امام را تحت تسلط خود داشته باشند ولی خیلی زود به اشتباه خود پی بردند چون امام جواد (ع) چنان با علم و بیان غرا و شیوا رهبری عالمانه‌ی شیعیان را به عهده گرفتند که معتصم از ترس رسوایی، أم‌الفضل دختر مأمون را با دسیسه مأمور به شهادت رساندن امام در سن ۲۵ سالگی نمود.

پس می‌بینیم که در امامت امام بر حق که منتخب خداوند کریم به‌عنوان ولی است سن کم و زندگانی طولانی تأثیری ندارد. ما منتظران و عاشقان وجود مقدس امام زمان باید زندگی امام جواد (ع) را به دشمنان اهل بیت نمونه قرار داده و اعلام کنیم که

همان‌گونه‌ای که سن کم در امام ملاک نبوده گذشت زمان طولانی نیز از نظر ما در امامت مدبرانه و حکیمانه و لحظه به لحظه‌ی مولایمان نمی‌تواند مؤثر باشد.

در این شب دست به دعا برمی‌داریم که بار خدایا ولی و امامانِ ما اللهم عجل لولیک الفرج را بما آموختند، پس به‌واسطه‌ی این دعا در عقلمان فرج و گشایش بده تا بتوانیم خطاهای فکرمان را با این دعا به گشایش عقل برطرف نماییم.

بار خدایا همان‌گونه‌ای که وعده فرموده‌ای آنگاه که جامعه‌ی انسانی از عقل تهی شود صاحب عقل را برانگیزی تا مردم را از گوهر وجودشان آگاه کند، ظهور عقل کل و امام زمان (عج) را نزدیک بفرما.

بار خدایا یاری فرما تا در کنار مولایمان بتوانیم زمانِ فراتر از عقل را درک کنیم و عقلی را پرورش دهیم که در الست به یگانگی تو اعتراف کرد.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ آذر ۸۸

دل نوشته‌ی عید غدیر

یا علی مولا یا امیرالمؤمنین از اون وقتی که خودمو شناختم دیدم که پدر و مادر و اطرافیانم هر وقت می‌خواستن کار مهم یا بزرگی رو انجام بدن یا مشکلی رو حل کنن بعد از نام خداوند متعال ذکر مبارک یا علی رو می‌گفتن. این طوری بود که من هم این ذکر رو یاد گرفتم و گفتم و از گفتنش احساس لذت و از شیعه بودن افتخار خاصی می‌کردم ولی بعد از خواندن چند خطبه از نهج‌البلاغه و روایاتی از زندگی شما سؤالاتی برام پیش اومد که چطور میشه ذکر یا علی که در خیبر رو می‌کند تا نور ایمان خداوندی و توکل و یقین به درون قلعه خیبر راه پیدا کنه، ذکر یا علی من در قلبم رو باز نمی‌کنه تا نور خداوندی و ایمان راستین داخلش بشه؟ چرا توکل و یقین از زبونم به قلبم راه پیدا نمی‌کنه؟ و چرا ذکر یا علی که شیعیان واقعی زمان شما می‌گفتن و چون کوهی قله آن‌ها مرتفع‌تر و دامنه‌هایشان محکم‌تر می‌شد ذکر یا علی من پاهام رو در راه حق و حقیقت‌طلبی و عدالت‌خواهی و دفاع از دین و قرآن استوار نمی‌کنه؟ چرا با اولین نام‌لایمات و سختی‌های زندگی زانوهایم لرزیده و سست شده می‌شینم؟ چرا ذکر یا علی من اثری این‌جوری داره؟ چرا؟ تا این‌که فرمایشات شما رو شنیدم و جواب سؤالاتم رو گرفتم، شما فرموده بودید: بیعت با صدا مانند نوایی در باد است و هیچ اثر دیگری ندارد، ظلم در نام من محو و نابود می‌شود و ظالم با نام من دچار عطش قیامت خواهد شد.

پس منی که با سستی و کوتاهی در اجرای دستورات الهی به بهانه‌ی فشار زندگی، بعضی از این دستورات رو نادیده گرفته یا به نفع خودم تغیر میدم که در این صورت در وهله‌ی اول به خودم ظلم کرده و به همون دلیل برای رفاه و کسب مال بیشتر برای خود و خانواده‌ام از هیچ ظلمی به مردم کوتاهی نکرده و پس از انجام گناه نه تنها از ترس خدا لب و دهانم خشک نشده بلکه احساس رضایت هم می‌کنم خطبه و روایت‌های زندگی شما رو شنیده و تحسین می‌کنم ولی سعی در سرمشق قرار دادن آن‌ها که عین فرموده‌ی قرآن و در نهایت مطابقت با دستورات الهی است نمی‌کنم.

پس ذکر یا علی من نه تنها در خیر قلب خودم و دیگران رو باز نمی‌کنه بلکه بادهای نفسانی وجودم این ذکرها رو میبره. متأسفم از اینکه من این قدر از خودم غافلم.

ولی مولای من حال که با فرمایشات شما به این مهم پی بردم سعی می‌کنم تا عید غدیر امسال خودم رو اصلاح کنم و آماده باشم تا در این روز نه تنها با دست همت بلکه با تمام وجود با شما بیعت کنم بیعتی که در آن عمل باشد نه شعار، حق باشد نه باطل، گذشت باشد نه ظلم، ایمان باشد نه کفر، تقوا باشد نه فساد، آخرت باشد نه دنیا، راه شما باشد نه راه شیطان و نفس و در نهایت رضایت خدا و پیامبر و ولی باشد نه غیر. از شما تقاضا دارم منو در این راه کمک و یاری فرمایید.

لا فتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۵ آذر ۸۸

خطبه‌ی عید غدیر

حمد و سپاس پروردگار یکتا و مقتدر را سزااست که به قدرت و اراده‌اش شکافته شد دریاها، برپا شد کوه‌ها، سبز گردید درختان و گیاهان، جان گرفت جانداران، معنا پیدا نمود حیات و ممات، فروزنده شد خورشید و ماه، آراسته گردید ستارگان و خلق شد انسان، برگزیده شد رسولان، نازل شد قرآن، جدایی گرفت حق از باطل، به کمال رسید نعمت خداوندی چون انتخاب شد ولی و امام.

سلام بر امین وحی رسول گرامی خدا و سلام بر هر تصمیم و خطابه‌اش و اندرز و پیامش. سلام و درود بر قلب سکینه، منصور و مؤید ابوالقاسم محمد (ص).

سلام بر امام منتخب و پدر امامان معصوم، خلیل نبوت، برادر و جانشین پیغمبر، اوج ایمان، میزان اعمال، شمشیر ذوالجلال، صالح مؤمنان و وارث پیامبران، شجره‌ی تقوا، نعمت شایان و کوبنده‌ی باطل، راه روشن، اختر رخشان، امیر مؤمنان علی (ع).

سلام بر لحظه‌ای که پروردگار کریم فرشتگانش را فرا خواهد خواند تا پرده از عالمی بردارد که به آنان وعده‌ی دیدنش را در آفرینش حضرت آدم (س) داده بود. آنگاه که فرمود: ای آدم این‌ها را از نام‌هایشان آگاه ساز و حضرت آدم (ع) اسرار دولتی را فاش نمود که آئینه‌ی اطاعت پروردگار خویش بود و آنگاه اطاعت معنی و مفهوم خویش را در نزد فرشتگان الهی از دست داد و آنان اعتراف نمودند به این‌که جز آن‌که پروردگار به آنان پیامورد علمی ندارند.

سلام بر غدیر و غدیریان از غدیر تا قیامت. غدیر روز باران نعمت الهی، روز جداکننده‌ی حق از باطل، روز شکست شیطان، روز شادی مؤمنان، حق طلبان و عدالت خواهان است. در این روز خداوند متعال که بارها در توصیف صفت مؤمن و مجاهد در آیات مختلف قرآن کریم اشاراتی به مقام والای حضرت امام علی (ع) فرموده بود با فرمانی شرطی به پیامبر (ص) فرمود که اگر جانشینی و وصی بودن امام را اعلام نکنی رسالت خود را کامل نکردی و فرمان داد تا به همه‌ی حاضرین در غدیر

و همه‌ی بشریت اعلام نماید. پیامبر نیز فوراً اجرای فرمان نمود و جانشینی امیر مؤمنان علی (ع) را رسماً اعلام و همه با ایشان بیعت کردند ولی دو ماه بعد در اولین روز رحلت پیامبر نقاب از چهره‌ی منافق آنان افتاد و سرپوش موقتی که بر عقاید و نفس‌های دوران جاهلیت گذاشته بودند برداشته شد و رسوایی ابدی برای خود و ظلم به تمام بشریت تا دولت ظهور نمودند. درحالی‌که همگی به شایستگی او قلباً اعتراف داشتند ولی شیطان اعمال آن‌ها را برایشان آراسته کرد. عهد و پیمان خود را با امام علی (ع) که اسوه‌ی ایمان و تقوا و شجاعت و تدبیر و علم بود و از همه برتر، با ایمان در خانه‌ی خدا به دنیا آمد و با ایمان در محراب شهید شد را شکستند.

حال این خطبه را مزین می‌کنیم به سخنان زیبا و شیوای اولین دفاع کننده از امامت و ولایت و شهید شده در این راه یعنی همسر امام، مادر هستی حضرت زهرا (س) که فرمودند: تاریخ نویسان فقط رنج‌های ظاهر را می‌نویسند. نمی‌توانند سینه‌ها را باز کنند و جراحات‌های جهل را بنگارند فقط از آن جراحات‌ها پروردگار کریم آگاه است. وقتی ما را در شعب ابوطالب زندانی کردند من دیدم که مادر گرامی‌ام حضرت خدیجه‌ی کبری (س) به ابوطالب گفت: ای یاور پیامبر خدا پسر علی سپر بلاهاست غمگین نباش هر بار سینه‌ات تنگ شد نام علی را بخوان تا قوی و محکم شوی و دست محبتشان را به سرم کشیدند و فرمودند: دخترم نام علی در نهان جانت بر تو گوارا باد که همواره از چشمه‌ی فضائل او خواهی نوشید و از شراب جانش فرزندان به جهان ارزانی خواهی داشت که مثل و مانندی ندارند. حضرت زهرا (س) به شیعیان و دوستانان چنین فرمودند: هر رنجی که برای پایداری فرمان الهی کشیده شود نامش عزت است پس طالب رنج باشید تا عزت را درک کنید.

در این روز بزرگ و مبارک باید همه بدانیم که دعوت پیامبر برای بیعت با امیر مؤمنان (ع) مختص به حاضرین در غدیر نبود بلکه این دعوت برای عموم مردم تا قیامت بود. پس با این باور و یقین به این دعوت لبیک گفته و با مولایمان و فرزندان‌ش مخصوصاً با مولا و سرورمان جوهر هستی، عصاره‌ی نبوت ابوالصالح المهدی (عج) تجدید بیعت می‌کنیم.

چون اباصالح بود فرزند مولایم علی

دست او گیرم که باشد هم‌چو دستان علی

امید است که این بیعت مقبول درگاه الهی و پیامبر و امیر مؤمنان و همه‌ی امامان واقع شود و ما نیز بر این بیعت و پیمان تا پای جان وفادار باشیم.

بار الها من تازه می‌کنم بیعت خود را با مولایم امیر مؤمنان و امامان و امام عصر در این روز و همه‌ی عمرم. چنانچه به این فضیلت شرافتم دادی برسان بر آنها سلام و بیعتم را.

بار الها مرا از انصارشان و همراهانشان و دفاع کنندگان از آنها قرار ده.

بار خدایا روزی من کن شهید شدن با میل و اشتیاق در دفاع از آنان در صف یاورانشان همان صفی که در قرآن فرمودی صفی چون بنیاد در هم پیوسته.

خدایا گواه باش که این بیعت بر گردن من است تا قیامت.

سَلِّمْ لِمَنْ سَأَلَكَ حَرْبٌ مِنْ حَارِبِكُمْ

و ولی لمن والاکم و عدو لمن عاداکم

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آذر، دی و بهمن ۸۸

خطبه‌های محرم و صفر

متن کامل خطبه‌های محرم و صفر ۱۴۳۱ هجری قمری در بخش ویژه نامه‌ی محرم به صورت کامل قابل دسترس می‌باشد.

شما می‌توانید از طریق منوی ویژه نامه‌ی محرم، بخش محرم ۸۸ از این خطبه‌ها استفاده نمایید.

همچنین می‌توانید برای دیدن این خطبه‌ها بر روی لینک زیر کلیک نمایید.

خطبه‌های محرم و صفر ۸۸

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی روز اربعین

۱۶ بهمن ۸۸

«یا آیتها النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی فی عبادی
وادخلی جنتی»

«ای نفس مطمئنه و به یقین رسیده. ای روح آرامش یافته. ای اباعبدالله خشنود و پسندیده به سوی پروردگارت بازگرد و در زمره‌ی بندگان من داخل شو و به بهشت من درآی.»

پس برکت‌های الهی در جان‌هایی قرار دارد که دم و بازدمی منور با آیات الهی دارند و آنگاه که آنان آیات الهی را بخوانند مأموران الهی نامشان را سؤال کنند نامی جز آنچه پروردگار کریم با آن نام آنان را خوانده ندارد و آن نام عبدالله است.

حمد و سپاس شایسته پروردگار کریم و رحمان و غفور و غفار است که با خلق زمان، روز، ساعت، دقیقه و ثانیه و قرار دادن انسان در آن به منظور بهره گرفتن از ثانیه‌هایش برای رشد و تفکر و اندیشه در رخدادها و حوادث و کسب تجربه برای رسیدن به تکاملی که منظور از خلقت انسان و زندگی این دنیا بوده است از روی حکمتش تدبیر نمود و در آن رمزهایی در فاصله‌های زمانی معینی و گذاردن آن توسط انسان اراده فرمود که یکی از آنها مقدار زمانی چهل است که برای نمونه میقات حضرت موسی (ع) در کوه طور که پس از سیر و مناجات خداوند متعال، تورات را بر او عطا فرمود و یا پیامبر اسلام خاتم انبیاء حضرت محمد مصطفی (ص) پس از سال‌ها بندگی و تفکر در عظمت الهیه در چهل سالگی در غار حرا به پیامبری مبعوث گردید را می‌توان نام برد و یا انسان‌ها در فوت عزیزانشان که اتفاق می‌افتد و چاره‌ای غیر از پذیرفتن آن ندارند پس از چهل روز به آرامش می‌رسند.

امشب که در اربعین یا چهلمین روز شهادت سالار شهیدان حضرت اباعبدالله (ع) هستیم یعنی چهل روز از نهضت عاشورای حسینی می‌گذرد سؤالی پیش می‌آید که با

وجود آنکه تمام معصومین برای ما عزیز و شهادت آن‌ها بسی بزرگ و ناگوار است چرا برای هیچ‌کدام به غیر از امام حسین (ع) اربعین مقرر نشده و در این قرارداد چه رمز و حکمتی نهفته است؟ با اندکی تأمل و تفکر می‌شود به این نتیجه رسید که قیام و انقلاب عاشورایی امام حسین (ع) علی‌رغم عملکرد ما که نشانگر تصور و برداشت‌های غلط ما شیعیان است هر ساله به ظهر عاشورا ختم نمی‌شود، چون مردم بعد از ظهر عاشورا اغلب به خانه‌های خود می‌روند و دیگر از آن شور و توجه تا محرم سال بعد خبری نیست درحالی‌که عزاداری و پیام اصلی این نهضت بعد از عاشورا توسط خطابه‌ها و حرکت‌ها و سخنرانی‌های امام سجاد (ع) و بانوی بزرگوار اسلام حضرت زینب کبری (س) و بانوان حرم حتی بچه‌های خردسال می‌باشد که با تفسیر و تشریح حرکت‌ها و جانبازی‌های امام حسین (ع) و یاران باوفایش و نیت اصلی امام از این انقلاب برای همه کسانی که می‌خواستند و می‌خواهند بدانند در کربلا چه گذشته است اعلام و پیام امام را برسانند که این پیام‌ها شامل درس‌ها و نکته‌های ارزشمندی از دین، توحید، آزادگی، تربیت درست اسلامی، خودسازی، مبارزه و عاطفی است که هر کدام دارای صدها نکته آموزشی است که مطالعه و درک درست مفاهیم آن هر ملتی را می‌تواند غنی از فرهنگ عالی نماید، که ما دوستداران و عاشقان حسینی اگر هر سال چند نکته از آن را تا اربعین می‌آموختیم و سرمشق زندگی‌مان قرار می‌دادیم، سعادتمندترین مردم جهان بودیم که متأسفانه هر ساله در دهه‌ی اول محرم با شور و هیجان مانع از اندیشیدن می‌شویم و پس از عاشورا سعی در فراموش کردن آن داریم تا غمگین نشده و زندگی ساکت و راحتی داشته باشیم.

خواهران و برادران چه خوب است در این شب با خود اندیشه کنیم که آیا در چهل روز این سال چیزی آموخته‌ایم؟ و اگر آموخته‌ایم سعی در بکار بردن و سرمشق قرار دادن آن در زندگی خود کنیم. چون نهضت عاشورا از مدینه تا شام به همین منظور که الگویی برای رستگاری و نجات بشریت باشد انجام شده، نه به خاطر مرثیه‌سرایی و داستان‌پردازی‌های دروغین که ناشی از عدم شناخت امام و راه او و انقلابش می‌باشد، چون آنان ایمان، توکل، یقین، پایداری و عزت و سربلندی را به نمایش گذاشتند همان‌گونه‌ای که رسول خدا فرموده بودند: از خاندان من فرزندان به دنیا خواهند آمد

که دین خدا را با وعده‌های حقه‌ی آن به زمان‌های گذشته و آینده نشان دهند و در رسالت مرا یاری کنند.

خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: بگوئید آن‌ها انتظار بکشند من هم منتظر می‌شوم. منتظر چه چیزی؟ آمدن قیامت که انتظار نمی‌خواهد آمدن امر الهی به یک‌باره است انتظار عدالت را چگونه باید به مردم آموخت جز با نمایش حق و باطل.

چطور می‌شود تا اولیاء خداوند عبرت باشند آیا خداوند بزرگ و با جلالت و جبروت یک مشت انسان‌های شکست خورده را عبرت مردم قرار می‌دهد یا عده‌ای قهرمان را؟ پس چه شده که از امامت جز خاطره‌ای از مظلومیت باقی نمانده و اطاعت و رشادت در پس پرده رفته است. اگر کربلا نبود منتظران منتظر چه بودند؟ چگونه حق و باطل را تشخیص می‌دادند؟ جز اولیا چه کسی چهره‌ی حق کامل است تا دیگران از آنان بیاموزند؟ ولی متأسفانه مردم چهره‌ی باطل را بزرگ کرده و چهره‌ی حق را در پشت آن قرار داده‌اند. پس وای بر احوال این منتظران که منتظر باطل هستند درحالی‌که حق پشت پرده‌ی باطل نمی‌رود بلکه باطل است که چهره‌ی حق را دگرگون می‌کند. همان‌گونه‌ای که خداوند بزرگ فرموده: باطل مانند کف روی آب است که از بین رفتنی است کسانی بر امام حسین (ع) اشک می‌ریزند که چهره‌ی حق را شناختند نه چهره‌ی باطل را و منتظران منجی عالم بشریت اباصالح المهدی (عج) نیز زمانی منتظر واقعی هستند که چهره‌ی حق و باطل را بشناسند بعد از آن منتظر عدالت باشند.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ۲۸ صفر

۲۴ بهمن ۸۸

حمد و سپاس شایسته و برازنده‌ی پروردگار بی‌همتاست که عظمتش باشکوه‌ترین و جلالش بزرگوارترین، رحمتش وسیع‌ترین، نورش تابنده‌ترین، جمالش زیباترین، کمالش کامل‌ترین، کلماتش نافذترین، عزتش عزیزترین، علمش فروزنده‌ترین، گفتارش پسندیده‌ترین و فرمانروایی‌اش گران‌مایه‌ترین است.

سلام بر پیامبر و رسول، نبی، خلیل، وصی، حبیب و نجیب خدا حضرت محمد مصطفی (ص) که خاتم پیامبران، سید رسولان، معدن وحی و قیام‌کننده به عدل و برابری بود و نور خداوندی که روشنایی بخشید جهان را و مژده داد و ترساند و هدایت کرد مردمان را و هم‌چنین سلام بر خاندانش که همگی از پاکان و پاکیزگان و راهنمایان و راه‌یافتگان، هدایت‌کنندگان و نجات‌دهندگان‌اند. این روز غم‌انگیزترین و تأسف‌بارترین روزیست که زمین به یاد دارد چون دیگر قدم‌های مبارک پیامبر اسلام بر روی آن راه نمی‌رود.

در روزی که رحلت گرامی‌ترین نعمت و رحمت الهی است با بهره گرفتن از سخنان جانشینان و اهل‌بیتش مخصوصاً ولی و امام بر حق امیرالمؤمنین (ع) و بانو و سرور دو عالم زهرا‌ی اطهر (س) در مورد پیامبر و رسالتش و ناسپاسی و قدرناشناسی امتش بعد از او را مورد مطالعه قرار می‌دهیم.

در منطقه‌ای که آنجا دهان دانایان بسته بود و مردم نادان از احترام برخوردار بودند و از شیطان پیروی می‌کردند. در آن روزگار پر از فتنه که همه سرگشته و آواره و گمراه بودند و نادانی بر همه چیره شده بود، خداوند کریم حضرت محمد (ص) را با دینی مشهور و فرماندهی اثربخش و قرآن مجید و نور درخشان و با پرتویی تابان و اوامر مشخص و نوایی معین فرستاد تا این‌که هر نوع خرافات و موهومات از بین برود و مردم از عقل و آیات پند بگیرند و از عقوبت‌ها بترسند و خداوند متعال بعد از بعثت مردم را در جای خودشان استوار نمود و آن‌ها را به پایگاه رفعت رسانید و جامعه‌ی

سست و لرزان آنان را ثبات بخشید ولی افسوس بعد از رحلت او خلق دچار وسوسه و فتنه‌هایی شدند و آن حبل‌المتین دین گسسته شد و ارکان علم‌الیقین از پایه بیرون آمد و بنیان ایمان متزلزل گردید و طریق نجات از چشم افتاد و ناپیدا شد و چنان گمراهی جنبه‌ی عمومی پیدا کرد که حق را ندیدند و نابینایی شعوری بر همه چیره شد و خداوند رحیم را یاغی شدند و برعکس به یاری شیطان شتافتند و ایمان به‌سوی عزلت و حقارت رفت و ارکان آن منهدم گردید و مردم هر چه را که نشانه‌ی ایمان بود از یاد بردند. گویی آن را نمی‌شناختند. در نتیجه نشانه‌های ایمان و تقوای راستین را که همان اهل‌بیت و جانشینان بر حق پیامبر بودند را نادیده گرفته و مورد اذیت و آزار قرار داده و تبعید و زندانی و در آخر به شهادت رساندند.

امروز نیز مصادف با شهادت یکی از آن عزیزان یعنی کریم اهل‌بیت، اسوه‌ی گذشت و صبر و استواری امام حسن مجتبی (ع) است که دشمنان مشرک و کافر سابق که منافق گونه در لباس دین در مردم نفوذ کرده، مانع از خداشناسی حقیقی و خودشناسی و در نتیجه حق‌شناسی شدند ولی ایشان با صبر و گذشت و صلحی که برنده‌تر از شمشیر بود بر فرق باطل کوبید و باطل برای نجات از رسوایی خود، ایشان را شهید نمود ولی علی‌رغم تمام فتنه‌ها رسالت پیامبر اسلام در برقراری حق و از بین بردن باطل آن‌چنان عمل کرد که وقتی رسول خدا از دنیا می‌رفت اسلام دینی درخشان در برابر تمام ادیان بود و با تمام دسیسه‌ها که شیطان به کار برد باز آخرین پرچم عدالت در دستان قوی و پر ابهت اسلام خواهد بود.

پیامبر خدا (ص) در به جا گذاشتن میراث نبوت ستارگان درخشان را معرفی نمود که همگی منتخب پروردگار عالمیان بودند و آخرین ستاره‌ی نبوت تاج نورانی عدالت را بر سر خواهد گذاشت و زحمات مأموران الهی در احیای رسالت در فرج منجی عالم، جوهر هستی، پرچم‌دار عدالت، اجراکننده‌ی حدود الهی، منتقم از باطل اباصالح المهدی (عج) شکل خواهد گرفت.

در این روز بزرگ دست به دعا برمی‌داریم که بار الها ما را از امتی قرار ده که در روز قیامت به خاطر ناسپاسی از پیامبر خود شرمنده نباشیم.

بار الها مودتی را عنایت بفرما که تو و رسول گرامیات با داشتن آن از ما راضی شوید.
بار الها در ظهور دولت حقه‌ی تاج نورانی عدالت امام عصر (عج) تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ بهمن ۸۸

خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)

ستایش از آن خدایی است که جهان را با علم ابدی و ازلی‌اش بیافرید و در آفرینش آن از هیچ موجودی مددی نخواست بلکه امر فرمود تا آفریدگان از او مدد و یاری طلبند تا آنان را به واسطه‌ی مأموران سمائی و ارضی مدد فرماید.

امروز که ما در آخرین روز ماه حزن و اندوه هستیم با عزاداری و سینه‌زنی بر هشتمین اختر آفرینش می‌رویم تا این ماه را بدرود گوئیم و تا سال آینده منتظرش باشیم. انتظار را چگونه معنی و تفسیر می‌کنیم؟ آیا با آمدن فردا اندوهمان تبدیل به شادی و انتظارمان به پایان می‌رسد؟ می‌رویم تا روح و روان خود را آماده‌ی پذیرایی از به دنیا آمدن آخرین تحفه‌ی رسالت کنیم پس انسان عصر حاضر قادر است تا به آنچه اراده می‌کند دست یابد و آن‌چنان در خود تغییر و تحول ایجاد نماید که فردایش مانند امروز نباشد و این آمدن‌های دوران و رفتن‌های مایه‌ی عبرتش نمی‌گردد بلکه خواسته‌هایش آرایش می‌پذیرد و او همچنان در حزن‌ها می‌گرید و در شادی‌ها می‌خندد درحالی‌که اصل رسالت و امامت بر این پایه استوار نبوده است. اصل رسالت و امامت بر پایه‌ی دین‌داری و اطاعت استوار است و امام هشتم حضرت علی بن موسی‌الرضا (ع) بار هجرت را بستند تا مردم و امت خویش را از دنیای فانی و زودگذر هجرت دهند، غم‌های فراق را به جان مبارکشان خریدند و تهمت‌های بی‌اساس را بر شأن آسمانی و مرتبت الهی خود با گوش‌های مبارکشان شنیدند ولی دست از امت خویش نکشیدند و عاشقانه بر فرامین الهی ثابت قدم ماندند.

برای مأموران الهی و امامان بر حق، عرب و عجم تفاوتی نمی‌کند. ایران و عربستان در رسالت پیامبر بر حق یک سرزمین است و امام (ع) آمد تا وجودها را از تاریکی نفس‌های بی‌اساس بر روشنائی اتحاد رقم زند.

ما در سلام بر وجود نازنینشان ایشان را غریب الغربا می‌خوانیم و این یک واقعیت است که امام رضا (ع) در شناخت وجود نازنینشان غریب ماندند و ما عشق به زیارت

حرم مبارکشان را در حاجت‌های درونی‌مان خلاصه کردیم و نتوانستیم تا غربتش را درک کنیم. همان‌گونه که از این ماه خداحافظی می‌کنیم درحالی‌که غربتش را در روزهای گذشته‌اش به فراموشی می‌سپاریم و می‌رویم تا ماهی دیگر را آغاز کنیم ولی امام و سرورمان حضرت بقية الله الاعظم (عج) صاحب عصر و زمان و منجی عالم بشریت به ما نهیب می‌زنند که با آنچه کسب می‌کنید خود را از بازیچه‌های ظاهری جدا کنید و به حاصل اعمالتان توجه کنید. ماه‌ها را در عظمت خلقتشان دریابید و به گذران عمر در ساعت‌های آن توجه کنید.

ما باید منتظر ولی و رهبری باشیم که به شناخت دین و امامت با آیات کریمه‌ی قرآن و تعقل و تفکر به آنچه پروردگارمان امر فرمودند، علاقه‌مند هستند و ما را که امت وجود مبارکشان هستیم از تکرار مکرراتی که در آن آموزش و عبرتی نباشد بر حذر می‌دارند پس با این اندیشه خود را آماده‌ی آمدن روز با عظمت شروع ولایت و امامت وجود مبارکشان می‌کنیم تا وجود نازنینشان این تغییر و تحول را مشاهده کنند و ما را در غم دوری‌شان مدد و یاری فرمایند پس همه با هم به صدای شعارگونه می‌گوییم:

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ اسفند ۸۸

خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)

حمد و سپاس سزاوار و شایسته‌ی پروردگار عظیم و کریم است که زبان‌ها از ستایش، تمجید و تعظیمش ناتوان و اندیشه‌ها در مجد و عظمتش حیران و نعمت‌هایش بیکران، احسانش فراگیرِ بندگان، سلاطین و گردنکشان در برابرش عاجز و ناتوان، قدرت‌ش بی‌پایان، سلطنتش جاویدان، عزیزترینِ عزیزان و کریم‌ترینِ کریمان است.

خدایا از تو درخواست می‌کنیم بر افضل پیامبران و اکرم رسولان حضرت محمد (ص) و بر خاندانش درود فرستی که همگی از پاکان و از امامان و پیشوایان، راهنمایان، مولایان، ستارگان درخشان، پرچم‌های نمایان و کشتی‌های نجات هستند. همان‌هایی که ای خداوند کریم خودت و رسول گرامی‌ات به مودت و پیروی از دستوراتشان سفارش فرمودی و نجات و رستگاری را در امامت و ولایتشان قرار دادی. ولی افسوس که عده‌ای از بندگان ناسپاس قدر نعمت تو را ندانسته و کفران آن نمودند و امامان را در شأن و مقامشان پذیرفتند و جسارت ورزیدند، آزدند، اسیر و زندانی و تبعید کردند و به شهادت رسانیدند. لیکن ای خداوند رحیم و با کرامت تو نعمت و حجت را تمام نمودی و آخرینشان را از دسترس ناسپاسان و قدرناشناسان دور نمودی. ما تو را به واسطه‌ی همه‌ی حکمت‌ها و تدابیرت مخصوصاً به این اراده که بر اساس علم ازلی و ابدیت بوده است تو را سپاس‌گزاریم.

در شب شهادت یازدهمین ستاره‌ی امامت و ولایت، عالم و زاهد، با تقوا و با وقار، با عفت و با حیا، ابا محمد امام حسن عسکری (ع) واقع شدیم که به اعتراف دوست و دشمن مظهر ابهت پروردگار عالم، ابهت اهل‌بیت و ابهت اسلام و انسان کامل بودند.

امام حسن عسکری (ع) دارای کرامات زیادی بودند که یکی از آنها زمینه‌سازی و تعلیم شیعیان برای دوران غیبت فرزند بزرگوارشان حضرت مهدی (عج) بود. امام به شیعیان آموختند در صورت عدم حضور فیزیکی امام عصرشان چگونه از کرامات وجود

مقدسشان بهره‌مند شوند. امام حسن عسکری (ع) این مهم را با تحمل سختی‌ها و مشکلات و با انجام تهرینات و دادن سفارشاتِ خاص به شیعیان به انجام رسانیدند.

معتد عباسی در هشتم ربیع‌الاول سال ۲۶۰ هجری ایشان را مسموم و به شهادت رساند لعنت الله على القوم الظالمین.

در شب شهادت این امام همام قسمتی از سفارشات ایشان به شیعیان و دوستداران اهل‌بیت را بیان می‌کنیم و از خداوند منان می‌خواهیم ما را در انجام این سفارشات مدد فرماید.

ایشان می‌فرمایند: اگر اعلام می‌کنید که شیعه‌ی ما هستید پس همان‌گونه که اسم ما زینت شماست تقوا را پیشه‌ی خود کنید تا برای ما اهل‌بیت، شما هم زینت باشید. مودت و محبت مردم را به‌سوی ما جلب کنید و از گناه و زشتی پرهیز کنید تا مایه‌ی ننگ ما نباشید.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ اسفند ۸۸

خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)

خداوند را تسبیح می‌گویند هر چه در آسمان‌ها و زمین است. پیروزمند و حکیم است و فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست. اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و بر هر چیز داناست. هر چیز در زمین فرو رود و هر چه از زمین بیرون آید و هر چه از آسمان فرود آید و هر چه به آسمان بالا رود و هر چه از دل‌ها می‌گذرد آگاه است. پاک و منزّه است خداوند عرش عظیم. نیست قدرت و نیرویی جز او. زنده‌ای که هرگز نمیرد و در فرمانروایی بی‌همتا است و نیست بازدارنده از قدرت‌ش. گواهی داد خداوند که به راستی معبودی جز او نیست و بر این گواهی همه‌ی فرشتگان و دانشمندان و آنانی که به حق و عدل سخن می‌گویند گواهند.

سلام بر پیامبر رحمت پیشوای خیر و برکت، دریای فضیلت، نور هدایت، خاتم پیامبران و سید انبیاء حضرت محمد (ص) و اهل‌بیتش که همه از پاکان و معصومین و مقربین و برپادارندگان نماز، امر کنندگان به معروف و نهی‌کنندگان از منکر بودند. سلام و برکات الهی بر انوارشان باد که به حق آفریده شدند و آنگاه که در قالب جسد آمدند آن را منور به نور توحید نمودند و آنگاه که از آن خارج گشتند به مکانی بازگشتند که وعده‌ی بر حق پروردگار عالم بود.

امروز روز نهم از ماه ربیع‌الاول یک روز پس از شهادت امام بزرگوار امام حسن عسکری (ع) یعنی اولین روز امامت یوسف زهرا حجت خدا، سرور هستی، پرچم‌دار عدالت و هدایت حضرت امام زمان (عج) است.

سلام و درود بر دقایقی که برکت آفرینش را درک کردند. آنگاه که پروردگارشان فرمود: ای قلب زمان تپش خود را آغاز کن. تو در ثانیه‌های خویش به خود افتخار خواهی نمود زیرا نفسی را با خود همراه می‌کنی که تو را بزرگ خواهد شمرد و نامش با نام تو یکی خواهد شد پس به آنچه داری در گنجینه‌ی قلبت افتخار کن.

بله زمان به صاحب و امام خود افتخار خواهد کرد در چنین روزی وعده‌ی خداوند در مورد اراده‌اش مبنی بر ایجاد جامعه‌ی توحیدی که منظور از خلقت آدم بوده را آغاز فرمود. این جامعه بر پایه‌ی توحید و عدالت و حق، پاکی و طهارت نفس، عزت و شأن و مقام واقعی انسان استوار خواهد بود. این امر امکان‌پذیر نیست مگر به دست امام و ولی و حجت خداوند روی زمین. چه زیبا مادر هستی صدیقه‌ی کبری حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) در وصف آن فرمودند: بسیاری از آثار شگفت‌انگیز آفرینش هنوز فاش نشده و ذخیره‌های زمین آشکار نگشته است و تمام هستی منتظر است تا آثار مخفی خود را فاش کند و به همراه مأمور الهی، زمین را صفایی مجدد بخشد و دولت ظهور دولت بزرگی خواهد بود که انسان در آن دولت باور خواهد کرد که مقام انسانی چه مقام بزرگی است.

زمان در سرعت پسرم گُند و دارای چرخش قابل رؤیت است ولی در سرعت واقعی که پروردگار کریم به پسرم عطا فرموده تمام زمان‌ها به یک زمان منتهی خواهد شد. چون نامش صاحب‌الزمان است پس افسوس بر حال امتی که می‌توانند با امامت این ودیعه‌ی الهی عمرشان را برکت دهند ولی از این برکت در غفلت هستند نامش را می‌خوانند ولی در چرخش زمانش واقع نمی‌شوند درحالی‌که پروردگار کریم بر آنان منت نهاده و مولایی را بر آنان برگزیده که شب قدر را معنی می‌کند از همراهی او در غفلت هستند و منتظرند تا فرجی در کارش شود درحالی‌که فرج گشایش عقلشان است که نعمت‌های بودن در اعجاز آفرینش را درک نمی‌کنند و مرتباً آمدنش را تقاضا می‌کنند درحالی‌که می‌توانند توفیق داشته باشند یک شب برابر هزار ماه باشد بر آنانی که بتوانند صاحب‌الزمان را درک کنند و امام عصرشان را بشناسند و آیات الهی را در ضمیر وجودشان معنی کنند. پس نعمت امامت را بشناسید تا مانند آنانی نباشید که برگزیدگان الهی را مانند غاصبان قدرتشان تصور کردند و از داشتن نعمت وجودشان محروم شدند و جزء خفتگان عالم به حساب آمدند و پروردگار کریم فرمود: آنان مردگان اند درحالی‌که زندگان اند.

پس در این شب بزرگ و مبارک سلام و درود بی‌شمار خداوند بر حجتش و نماینده‌ی بر خلقش، آشکارکننده‌ی ایمان، تفسیرکننده‌ی قرآن، پاک‌کننده‌ی زمین از ظلم و جور، برپاکننده‌ی عدل و داد، عزیز کننده‌ی مؤمنین و خوارکننده‌ی کافران، بقية الله الاعظم ارواحنا لک الفدا (عج) و ما منتظران و عاشقان حضرتش دست به دعا برمی‌داریم که:

بار الها به حق آن‌که راز نیاز کند با تو و تو را در خشکی و دریا بخواند ما را در شناخت امام عصر (عج) و پیروی از او یاری فرما.

خداوندا به حق آن‌که دوستدار توست و تو نیز دوستدار اویی ما را در اطاعت از دستورات خود و عمل کامل آن با مولایمان همراه و از فیض وجود مبارکش بهره‌مند گردان.

پروردگارا در ظهور دولت حقه‌ی امام عصر (عج) که دنیا را از ظلم و کفر و فساد پاک می‌کند تعجیل فرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ اسفند ۸۸

خطبه‌ی ولادت پیامبر (ص) و امام صادق (ع)

حمد و سپاس خداوند یگانه و بی‌شریک و مثل و مانند را سزااست که خداوند عالم است. دارای ملک پاینده‌ی ابدی و سلطان مقتدر و بی‌نیاز از هر یار است و عزتش پایدار و بی‌زوال و وجود ازلی‌اش بی‌حد و ابدی‌اش بی‌انتهاست. فرمانروایی‌اش غالب، پادشاهی‌اش بلند پایه، لطیف‌ترین اندیشه‌ها از درک و وصف مقام کبریایی‌اش حیران و بهترین پناهنده و درگذرنده از خطا و کریم‌ترین عطاکننده است که بر هر چیزی تواناست.

خداوندا تو را شکر و سپاس می‌گوییم و از تو درخواست می‌کنیم درود و سلام بفرستی بر رحمت دو عالم رسول خاتم حضرت محمد مصطفی (ص) و بر خاندانش که همگی از تطهیرشدگان و معصومین و پاکان هستند چنان درودی که پایانی نپذیرد و به شماره نیاید، در هر زمان که از نیکان یاد شود و شب و روز از پس هم آید و خورشید و ماه بتابد؛ و هم‌چنین سلام و درود پروردگار کریم بر انوار پاک و مطهر رسولان و پیام‌آوردگان عرش الهی باد که همچون نوری هستند در ظلمات سحر آنگاه که افق صبح فرمان یابد که تاریکی را در انوار خالق یکتا به سپیدی تبدیل نماید.

امروز هفدهم ربیع‌الاول، نوید زنده شدن را به عالمیان با تولد خاتمه دهنده‌ی رسالت پیامبران می‌دهد پس شکر می‌کنیم پروردگار یکتا را که با نزول قرآن کریم به قلب مبارک حضرت محمد (ص) عالم را از جهل و تاریکی به سوی نور و روشنایی هدایت فرمودند و وعده‌ی الهی را که در کتاب‌های آسمانی فرمودند که پیامبری خواهد آمد و از او نسلی باقی خواهد ماند که انوار آفرینش هستند و پایه‌های حیات تا انسان‌ها بتوانند عهد و پیمان‌الست را درک کنند و در کنار برگزیدگان الهی خالق خود را بشناسند و به سؤال پرستش‌کنندگان که می‌پرسند:

خدا کیست؟ چه کسی را باید پرستش کرد؟ چه کسی ما را آفرید و چرا آفرید؟ منظور از آفرینش چه بود؟ و مقامات ذاتی انسان چه مقاماتی است؟

قرآن کریم به تمام این پرسش‌ها پاسخ گفت و قلب مبارک پیامبر مرکز این آیات الهی شد و آنگاه که همگی از باطن غیب جدا شدیم و به ظاهر زندگی جسمی پیوند خوردیم و دارای روح و جسم شدیم پروردگار کریم پیامبران را مبعوث فرمود تا راه هدایت را بر بندگان خویش هموار سازد و ما شکر می‌کنیم که خاندان رسالت برکت زمین هستند همان‌گونه‌ای که باران، برکت رویدنی‌های زمین است.

امروز سرور و شادمانی خودمان را در تولد رسول خاتم (ص) و فرزند گرامی‌شان حضرت امام جعفر صادق (ع) ابراز می‌داریم و شیرینی آن را با شنیدن سخنان گوهر بار سیده‌ی دو عالم، کوثر هستی، حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) صد چنان می‌کنیم که فرمودند: افسوس که جان‌ها از جانانشان جدا شدند و به دیار غربت آمدند و از هر آشنایی سراغ جانان خویش گرفتند و آن جانان را نزد کسی یافتند که جرقه‌های توحید در جان مبارکشان بود و به هر جانی که به آن متصل می‌شد آن جان را خرّمی توحید، گلستان می‌کرد و آن جان خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) بود که همواره رحمتی را از پس رحمتی مژده می‌داد. پس ابراز دل‌تنگی از کفر یعنی طلب روشنایی آفتاب و این درخواست در حالی است که آفتاب در زیر ابر نیست بلکه انوار آن در دل‌ها خاموش گردیده است و حجاب گناه و کفر مانع رسیدن نور بر ضمیر انسان‌ها شده است. طلب هدایت برای بشریت طلب تمام رسولان الهی بوده است. پس دعا در هدایت نامش صبر حضرت نوح (ع) است که ناامیدی معنی و مفهومی ندارد. زحمت رسالت شیرینی هدایت است و هر وجودی این زحمت را متحمل شود پروردگار کریم شیرینی رسالت را به او می‌چشاند پس در زمانه‌ای که فرصت فهمیدن این شهد فراهم است آن را بچشید و شاکر باشید که پیوند ادیان الهی در زیر پرچم آخرین نور هدایت باشکوه‌ترین لحظه خواهد بود. ضربان زمان جز به حق نواخته نمی‌شود و حرکت به جانب باطل جز نابودی را برای نوازندگان آن به دنبال ندارد.

پس انتظار برای عدالت بهترین انتظارهاست که در این انتظار پیامبران نتیجه‌ی زحمات خود را در هدایت بندگان خواهند دید. به امید ظهور عدالت و نابودی کفر و طغیان.

در خاتمه دست به دعا بر می‌داریم که بار خدایا بر حضرت محمد (ص) و خاندانش درود بفرست.

بنای دین او را از همه‌ی دین‌ها شریف‌تر گردان.

دلیل و برهانی را که با قرآن آورده عظیم‌تر نما.

ترازوی حسنات و نیکویی‌های او را سنگین‌تر فرما.

شفاعتش را بپذیر، ما را بر سنت او زنده بدار، بر دین او بمیران و فرمان‌بردار او قرار بده.

بر سر حوضش و با جام او سیراب نما. در ظهور فرزند گرامی‌اش که ادامه‌دهنده‌ی راه و هدایت اوست تعجیل فرما.

اللهم عجل لولیک الفرج